

УДК 331.101.5:001.895

Наталія Павленчик

д-р екон. наук, професор,
професор кафедри економіки та менеджменту

Анатолій Павленчик

канд. екон. наук, доцент,
доцент кафедри інформатики та кінезіології
*Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського,
м. Львів*

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В КОНТЕКСТІ ІННОВАЦІЙ

Вступ. Соціально-економічна діяльність та розвиток будь-якого підприємства, незалежно від його форми власності та організаційної структури, безпосередньо пов'язана із зовнішніми та внутрішніми умовами його функціонування. Як показує практика – ефективність діяльності підприємства, його результативність, атмосфера в середині колективу та продуктивність працівників знаходиться в прямій залежності від компетентності керівного складу – головних менеджерів, керівників та спеціалістів підрозділів, а також від того наскільки вони є компетентними, знають свою справу та володіють необхідними знаннями. Для ефективного управління керівникам потрібно досконало знати усю технологію та умови виробництва, його специфіку, володіти організаторськими та лідерськими навиками. Ефективність праці менеджера слід розглядати, як результативність управлінської діяльності, що характеризується техніко-економічним і соціальним ефектом та затратами живої й уречевленої управлінської праці на досягнення цих результатів.

Метою дослідження є визначення та обґрунтування особливостей управлінських рішень.

Результати. Управляти означає вміння аналізувати, прогнозувати, приймати рішення, організовувати, контролювати і

стимулювати їх виконання, з метою підвищення ефективності. Ринкові умови господарювання, стиль і методи керівництва – вимагають від менеджера особистої творчості, підприємливості, ризику, самостійності у прийнятті рішень, матеріальної відповідальності та креативності. Менеджер повинен мати аналітичний склад розуму, уміти мислити логічно і критично, особливо в моменти прийняття важливих управлінських рішень.

Сучасні умови функціонування підприємств різних організаційно-правових форм власності та господарювання вимагають від їх керівників динамічності та оптимальності у прийнятті важливих управлінських рішень. Адже саме від можливості та уміння керівника оцінити виробничо-господарську ситуацію, передбачити та мінімізувати ризики, прийняти правильне, оптимальне управлінське рішення безпосередньо залежить ефективність виробництва та стійкість підприємства в цілому. Управління – це діяльність керівників різного роду рівнів, із метою удосконалення економічних взаємовідносин на засадах координації, направлення дій працівників, використовуючи систему засобів і методів економічного, нормативного, регулюючого та стимулюючого характеру. У процесі управління проявляються потреби та інтереси людей, колективу, організацій, підприємств і суспільства в цілому, що зумовлюють цілі, мету та завдання виробництва і, в наслідок чого, визначаються, розподіляються і використовуються продуктивні сили суспільства.

Менеджмент має місце завжди при управлінні колективом, підрозділом, конкретним об'єктом, галуззю, економічною системою. При чому для кожного із рівнів управління формується специфічна сукупність об'єктивних умов та має місце характерний суб'єктивний чинник. Для будь якого підприємства, організації чи системи об'єктивні умови формують безпосередньо зовнішнє середовище як матеріального спрямування, так і політичного, соціального чи духовного. Суб'єктивний же чинник являє собою діяльність тих суб'єктів, які вповноважені приймати управлінські рішення та їх виконувати, з метою забезпечення оптимального функціонування і розвитку системи загалом. Процес управління передбачає активний процес пізнання закономірностей, тенденцій, обов'язків та облік тих які вже дослідженні. Нові інноваційні закономірності і механізми їх дії

пізнаються і використовуються, залучаються у сферу менеджменту. Багаторівневий характер управління гарантує оптимальність, надійність та економічність усієї системи. Управлінські рішення характеризуються змістовністю, деталізацією та конкретністю.

Метою управлінського рішення в будь-якій сфері діяльності є забезпечення регулюючого впливу на об'єкт управління з ціллю досягнення мети організації чи установи. Саме через те, що від якості управлінських рішень залежить досягнення мети діяльності організації чи установи їх формування та вибір повинні відбуватися на основі наукового підходу [1]. Основними вимогами, що висуваються при виборі управлінського рішення до нього є такі, як обґрунтованість рішення та оптимальність вибору, правомірність рішення, стислість і ясність, конкретність у часі, комунікативність виконавців, а також оперативність виконання [2].

У ході дослідження визначено особливості, яким повинні відповідати ефективні управлінські рішення: компетентність, наукова обґрунтованість; повноваженість; законність; непротиворічність, узгодженість; своєчасність; простота, чіткість, логічна послідовність, лаконічність.

Ключові слова: менеджмент, управлінські рішення, особливості, інноваційність, креативність.

Список використаних джерел:

1. Брюшкова Н. О. Особливості прийняття управлінських рішень в публічному управлінні / Брюшкова Н. О., Ніколюк О. В., Удовиця О. Ф. // Державне управління: удосконалення та розвиток. – 2020. – № 3. – URL: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=1605> (дата звернення: 08.10.2023). DOI: 10.32702/2307-2156-2020.3.39

2. Яремко І. Особливості прийняття та реалізації управлінських рішень в системі публічного управління / І. Яремко // Грааль науки. – 2021. – № 7. – С. 57–61. <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.27.08.2021.007>

3. The influence of management creativity on the optimality of management decisions over time: An innovative aspect / Pavlenchuk N., Pavlenchuk A., Skrynkovskyy R., Tsyuh S. // Journal of Eastern European and Central Asian Research. – 2023. – Vol. 10(3). – P. 498–514. <https://doi.org/10.15549/jeecar.v10i3.1318>